

Stockholms UFO-nytt

Stockholms UFO-förenings Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål 2009 Nr 3

GOD JUL GOTT NYTTÅR

Stockholms UFO-förening

C/o Svante Lilja
Rålambs väg 8
196 31 Kungsängen

Telefon: 0761 429 660

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Svante Lilja

Stockholms UFO-nytt är ett informationsblad
för medlemmar i Stockholms UFO-förening
och utkommer med 3nr/år

Medlemsavgift:	Helår 1/1-31/12	Halvår 1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	150:-	80:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-nytt Postgiro 440 19 83-4	110:-	60:-

Om du är intresserad av att få mer UFO-information kan
vi rekommendera att du prenumererar på:

UFO-Aktuellt	postgiro 50 50 60-4	220:-/år löpande
UFO Raden/Rapportnytt	postgiro 50 50 60-4	130:-/år löpande

Läs mer på www.ufo.se

Om sommaren...

Min sambo hävdar bestämt att september kommer efter april – och i år kan jag hålla med om det! Och det är inte så att jag har drabbats av fenomenet ”förlorad tid” som ombordtagna berättar om, nej då. Det har varit en strid ström av händelser, mest trevliga vad jag minns, som i högsta fart sett till att sommarmånaderna bara blixtrat förbi. En förkortad sammanfattning av min sommar kan beskrivas med att jag tog ut min motorcykel 14 april och ställde in den för vintern 27 oktober. Och däremellan är det drygt 700 mil!!?? Fantastiskt vad mil och tid rullar på. Fast det är klart, alla resor till jobbet under ett drygt halvår, Mälaren Runt och hälsa på slakten i Huddik blir ju en del mil!

När jag nu sitter och skriver och funderar på vad som egentligen hände, så måste jag konstatera att det hände alldeles för mycket egentligen. På jobbet fick vår lilla enhets nyinträdda chef ett så oförsämrat bra erbjudande om nytt jobb att hon sade upp sig, och då blev jag erbjuden jobbet, samtidigt som fem nya medarbetare anställdes och skulle skolas in. Vilket inneburit en på gränsen till hysterisk tid som först nu i november verkar ebba ut till en mera normal 110-procentig arbetstakt. Det blev i alla fall tre veckors sommarsemester då jag fick puttra runt med bil medan mc:n vintade på ett bakdäck från Tyskland. Lyckligtvis

har gräsklippningen minskat ordentligt i år, har nog bara behövt klippa fem gånger. Mossa är fantastiskt tidssparande och miljöriktigt!

Att det i och med detta skulle bli en höst med minskade möjligheter för mig att verka inom föreningen hade jag förklarat för styrelsen. Vi har inte haft något medlemsmöte i början av hösten, men det beror till största delen på att vi inte längre har tillgång till någon billig lokal. Styrelsemötena har vi haft på mitt jobb, långt ifrån lika trevligt som i den gamla Barkarbylokalen.

Höstens stora satsning har varit en ny hemsida, där vi pendlat mellan hopp och förtvivlan om ett färdigställande inom en snar framtid. Dagens notering är hopp!!! Ett annat projekt - i motsats till hemsidan både gammalt och beprövat - håller du i din hand just nu: STUFO-Nytt.

Till sist en stilla förhoppning:

Bara nu inte nyårsafton kommer direkt efter första advent i år, det måste bli tid till julefrid!

Tack för i år, och ses vi inte förrän nästa år så...

God Jul och Gott Nytt Ufoår 2010!

Svante Lilja

Ordförande

Stockholms UFO-förening

Innehåll:

Fältundersökarkursen 2009	4
Stockholmsrapporter januari-maj	6
Ufologins historia ur en skeptikers synvinkel	8
Pressklipp	14

Fältundersökarkursen 2009

Den 24-25 oktober var det dags för årets fältundersökarkurs i UFO-Sveriges regi, denna gång på Hallstakonferensen cirka åtta kilometer utanför Eskilstuna, vilket var lite bekvämare för oss från Stockholm, i stället för att åka till vanliga Barken i Dalarna.

Kursen skulle egentligen börja först på lördagen, men mot en extra hundring kunde man komma redan på fredag kväll, vilket många gjorde. Då ingick frukost som Mia, föreståndarinnan, fixade. Rimligt pris!

Hallsta är inte precis något nöjescentrum och gatubelysningen lyste med sin frånvaro, men GPS:en hittade dit. Mia kunde ordna enkel mat på fredagen, men några av oss åkte till

den kombinerade lanthandeln och pizzerian (!) där traktens invånare köade för fredagsmiddagen. Övrigt utbud bestod av smärre mängder chips och frysta produkter, så uppenbarligen handlar man huvudsakligen i Eskilstuna.

Kvällen fördrevs i vanlig ordning med samvaro med medlemmar som man inte träffat sedan förra årets konferens, utbyte av erfarenheter och förtärande av medhavd öl & vin, eftersom Hallstakonferensen inte hade starkare drycker än lättöl och vi var ett slutet sällskap.

Lördagen startade på vanligt sätt. Det roliga var att det var ett tiotal nybörjare, vilket bådade gott för framtiden. Nya fundare behövs, de är verkligen en brist-

vara. De fick starta med grunderna, som misstolkningsfenomen etc. Själv hade jag en lektion om förhörsteknik och vittnespsykologi för dem.

Rapportdatabasen var nyttig att gå igenom för de som aldrig hade varit inne där. Den är inte alls svår att jobba i, upptäckte några! Förhoppningsvis kan fler arbeta praktiskt som fundare nu, alla har ju datorer och vi slipper de gamla protokollen.

Givetvis släpptes ufoballonger upp, med blandat resultat. En rolig nyhet var att själv tillverka falska ufobilder med hjälp av diverse föremål i omgivningen - som leksaker. Med digitalkameror och datorer fick vi fram bilder som hade varit svårförklarliga om man inte ve-

Hela fundargänget samlat.

tat hur de framställts. Den digitala tekniken gör det nästan omöjligt att skilja äkta från falsk-
arier!

En mycket intressant föreläsning hölls av en mentalist, vilket vi undrade vad det var. Det visade sig vara en mycket underhållande man, delvis illusionist. Men det intressanta var att han visade hur spågummor, bedragare och medier via så kallad coldreading kunde locka ur folk uppgifter utan att de var medvetna om det, framstå som om de hade kontakt med andar eller annat och spela på människors godtrogenhet och längtan efter andlighet. Mycket tankeväckande, i synnerhet då vi har ett antal "uforeligioner" och new age-företeelser som utnyttjar denna teknik.

Så var det dags att åka tillbaka till Verkligheten, men vi var nog alla överens om att kursen som vanligt hade varit utmärkt och att lokaler, plats, rum och mat var avsevärt mer prisvärda än Barken.

Kaj Hahne, fundare

Stockholmsrapporter januari-maj 2009

Januari

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.30

Plats: Skarpnäck

Ett nyårsfirande sällskap tittade på fyrverkerierna. Då såg de ljusklot röra sig snabbt från sydväst i nordöstlig riktning. Det var cirka 10 klot som lyste med orangeröd färg. Kloten dök upp ett och ett med cirka tre minuters mellanrum och åkte i

samma bana. Det var inget flygplan eller helikopter. De kunde inte höra något ljud och kloten rörde sig med hög hastighet. Uppklarat som ufoballon-
ger.

Datum: 090101

Tidpunkt: strax efter midnatt

Plats: Märsta

Runt tolvslaget såg en man och hans flickvän 12-15 snabbgående ljus som alla kom från

samma riktning. Ljusen kom snabbt i riktning mot stan med 1,5 minuters mellanrum. Först trodde de att det var flygplan, eftersom Märsta är granne med Arlanda. Men ljusen rörde sig för snabbt och inga lampor blinkade. Sedan tyckte de att det verkade konstigt att man skulle leda så många flygplan till Arlanda från samma riktning. Föremålen slutade komma

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

ungefär samtidigt som raketerna avtog. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090101

Tidpunkt: tolvslaget

Plats: Vallentuna

Vid tolvslaget gick tre tjejer ut på tomten till det hus där de firade nyår. Bland alla fyrverkerier upptäckte de flera lysande röda små prickar som färdades i en rad i exakt samma riktning. De färdades sakta, som svävande, men ändå bestämt. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.10–00.20

Plats: Nacka

Ett sällskap stod vänt mot sydsydväst för att se på fyrverkerierna. Då kom två starka gulvita ljuspunkter över himlen i jämn hastighet utan ljud. De gled från väst och svängde över mot sydost. Det gick inte att se några detaljer förutom det starka ljuset i kikarens. Den ena försvann plötsligt, medan den andra försvann när avståndet blev så stort att den inte syntes längre. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.03

Plats: Norsborg

En familj gick upp på ett berg i närheten av hemmet för att kolla på fyrverkerier när de plötsligt fick syn på tre klot som glödde orange. Det var inga flygplan eller väderballonger, eftersom de inte ändrade riktning och kom med jämna mellanrum. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.10

Plats: Åkersberga

En man berättar: "Då vi stod och tittade på fyrverkerier på nyårsafton upptäckte jag ett föremål med ett starkt orange-rött sken. Jag trodde först att det var en helikopter då höjden kändes relativt låg (max 1000 fot?), men jag reagerade på hastigheten som var onormalt hög. Det passerade ganska nära, och vi var tre personer som observerade. Kursen var stabil och riktningen från nordöst till sydväst (rakt från Norrtälje mot Stockholm City). Uppklarat som ufoballong.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.16

Plats: Skärholmen

En person såg på fyrverkerierna och såg ett flygande brinnande föremål passera förbi. Det rörde sig i samma bana och verkade ha en tydlig rutt att följa. När det försvann kom några minuter senare ett exakt likadant föremål som betedde sig på samma sätt. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.05

Plats: Hässelby

En person videofilmade några orangefärgade föremål som vid zoomning var kupolformade med vitaktig topp och skimrande undersida. Uppklarat som ufoballonger.

Datum: 090108

Tidpunkt: 21.10

Plats: Visättra, Huddinge

En man berättar: "Jag ska gå ut på balkongen för att röka en cigarett, och då ser jag ett

lysande sken stort som en pingisboll över himlen. Först tror jag att det är ett flygplan på ingång mot Arlanda eftersom flygkorridoren till Arlanda går över våra hus. Därför känner jag igen flygplan i alla väder, också ljudet av flygplanen. Vi har bott här i 20 år. Föremålet jag ser är ett starkt lysande sken på 500-1000 meters höjd snett uppåt med fart 500-700 km/h. Det försvinner bort på samma kurs till det bara är en liten prick kvar. Uppklarat som ufoballong.

Datum: 090101

Tidpunkt: 00.10–00.15

Plats: Kolarängen, Älta

Ett antal personer tittade åt väster på fyrverkerier. Över hustaken på deras radhus kom först ett rödgult sken med fart av en helikopter (men utan blinkande lampor) i sydlig riktning. Efter 1-2 minuter kom ytterligare ett likadant sken. Det upprepade sig med samma intervall fyra gånger. Efter några minuter upprepades proceduren i sydväst, där det kom fyra röda sken i samma makliga tempo från Farstahället mot Tyresö. Uppklarat som ufoballonger.

Februari

Datum: 090206

Tidpunkt: 05.00

Plats: Täby

En person berättar: "Jag hade varit på toaletten cirka klockan 05. När jag återvände till min sängkammare såg jag en grön ljusgata på min gräsmatta kommande från uteplatsen. Jag rusade då till vardagsrummet, som vetter mot uteplatsen, och utanför det stora fönster som är vid matrumsdelen syntes ett intensivt grönt sken som nästan

lyste upp hela matrummet. När jag närmade mig försiktigt försvann ljuset. Inga spår syntes i snön." Under utredning.

Datum: 090204

Tidpunkt: 21.20

Plats: Lovö

Vittnet såg en "klotblixtplosion" som spred ljus som en lång rak "våg" åt höger och vänster utmed horisonten mellan molnen och markdiset, ett par kilometer åt vardera hållet. Sedan sögs det ihop eller absorberades på något sätt och försvann. Ljusfenomenet varade i 2-4 sekunder och syntes från FRA på Lovö över Stockholm i nordöstlig riktning. Det var för stort för att vara ett flygplan. Under utredning.

Mars

Datum: 090318

Tidpunkt: 15.00-15.30

Plats: Essingeleden/Kungsholmen

En person berättar: "Jag åkte från Söder mot S:t Eriksplan dit jag anlände 15.29. Taxin tog Essingeleden och när vi kom upp på bron mellan Stora och Lilla Essingen såg jag ut över vattnet österut mot Västerbron och Gamla Stan. Jag såg något som svävade ganska lågt över vattnet och blev helt perplex. Föremålet var stort, diametern uppskattningsvis 20-30 meter, och det skimrade som silver. När vi kom in bland husen kunde jag inte längre se föremålet. Vi körde vidare förbi DN-skrapan över Kungsholmen och här någonstans stannade vi vid ett rödljus där jag än en gång fick syn på föremålet på ännu närmare håll. Det såg ut som en slät, hoptryckt valnöt med några

utbuktningar på undersidan. Jag såg det klart och tydligt i cirka 10 sekunder tills den sakta gled in bakom några hus med en ojämn rörelse." Fallet är svårbedömt.

April

Datum: 090401

Tidpunkt: 22.15

Plats: Bromma

En person berättar: "Kom precis ut från jobbet på väg till busshållplatsen på Norrbyvägen när jag såg ett starkt ljussken på himlen som blinkade. Jag trodde först att det var ett flygplan men det konstiga blinkandet fick mig att tänka annorlunda. Jag följde ljuset fram till Kvarnbacksvägen där det var ett mer öppet fält för att titta upp. Jag tittade hela tiden mot det tills det slutade att flyga. Det stannade i 30 sekunder på samma plats för att sedan fortsätta i motsatt riktning medan blinkandet fortsatte i samma takt." Under utredning.

Datum: 090410

Tidpunkt: 05.10-05.15

Plats: Arlanda

En person berättar: "Jag stod på en utomhusparkering på Arlanda där jag arbetar och såg då en grön grej som rörde sig cirka tre gånger så snabbt som ett flygplan. Den flög inte nära marken men inte på vanlig flygplanshöjd heller. Den lyste grön och jag skulle kalla den en 'flygplansform', inte runt eller så. Men det var inget flygplan. Jag kontaktade ATCC via en kollega men de hade inte hört något. De hänvisade till tornet på Arlanda, och de hade inte heller sett något men trodde att kanske SMHI gjorde ett "vädertest" just då. Men jag tror inte att det ger

ifrån sig ett grönt sken som flyger över himlen. En bekant på väg till flygplatsen såg också ett grönt föremål flyga över." Under utredning

Datum: 090410

Tidpunkt: 04.00-05.00

Plats: Tyresö

Några personer såg ett grönljysande objekt som rörde sig med "grym" hastighet i 50-gradig vinkel. Det såg ut som om det skulle störta. Under utredning.

Maj

Datum: 090502

Tidpunkt: 00.40

Plats: Hässelbystrand

En person berättar: "Jag gick ut på balkongen för att se på månen med kikare mot väster (Svartsjö) och sedan vände jag mig rakt mot söder (Lovön). Då såg jag två starka ljus. Jag vet att det är många flygplan som flyger just där men inte vid den tiden på natten. Jag kikade på dem en lång stund. Sedan tog jag ner kikaren och såg på ljusen som fortfarande var lika starka och intensiva. Efter 5-10 sekunder tonade ljuset ner och försvann. Jag tog upp kikaren igen men det fanns inget kvar att se. Jag fortsatte att spana efter gröna eller röda lanternor från flygplan men det fanns inga som helst spår efter några plan." Under utredning.

Stefan Roslund

Källa: Rapportcentralen och UFO-Raden

Sex årtionden med ufologi ur en skeptikers synvinkel

I skeptikertidskriften Skeptical Inquirer har Robert Schaeffer försökt ta sig an den gigantiska uppgiften att sammanfatta ufolologins utveckling under de senaste dryga 60 åren. Vi har beslutat att återge den här i oavkortad översättning och vill framhålla att vi inte nödvändigtvis delar alla Schaeffers synpunkter och slutsatser.

Tron på främmande rymdskepp och besökare från andra världar är fortfarande stor trots årtionden av sensationella påståenden utan bevis att backa upp dem. Ufologin har förändrats mycket under de senaste 62 åren, men den har inte tynat bort som vissa rationalister naivt förmodade att den skulle göra. Dess förmoda att mutera är ett tecken på att myten är stark, inte svag. I den här artikeln ska jag undersöka hur uforörelsen har förändrats genom åren och hur den ser ut idag.

I begynnelsen (1947-1973)

I begynnelsen var observationer, och dessa observationer inleddes med privatpiloten Kenneth Arnold 24 juni 1947. Så fort nyhetsartiklarna om Arnolds påstående att han hade sett nio

luftburna föremål som flög "som ett tefat om man kastar det över vattnet" hade publicerats började andra också rapportera att de hade sett "tefat" (en lustig utveckling, eftersom Arnold inte sa att föremålen liknade tefat - han liknade dem vid bumeranger - men att de studerade som tefat; distinktionen gick förlorad i allmänhetens fantasivärld).

Lakttagelser av "tefat" började snart strömma in från hela landet och andra länder. Observationerna kom i vågor som tycktes underblåsta av mediernas rapportering. En våg började på en plats, men så fort nyheten om den lokala upphetsningen spred sig gjordes observationer över hela landet. Stora ufovågor inträffade 1947, 1949, 1952, 1957, 1965-67 och 1973.

Vi vet nu att den sista stora landsomfattande ufovågen inträffade hösten 1973. Orsakerna till det är oklara. En logisk förklaring är att efter över 25 år med sensationella rapporter som inte ledde fram till konkreta resultat och inte gav nya bevis, så var allmänhetens fascination över tefatsobservationer på upp-

hållningen.

Den framlidne ufologen Karl Pflock föreslog senare på fullt allvar att de utomjordiska besökarna kom hit 1947 och gav sig av igen någon gång efter 1973, och att alla observationer därefter har saknat substans. Jag tror snarare att det berodde på att merparten av alla amerikanska hem vid den här tidpunkten hade skaffat färg-tv och att allt färre ögon därför riktades uppåt. Oavsett orsak var det slut med de stora ufovågorna. Individuella och även lokala klumpar av observationer fortsatte inträffa och rapporterades i medierna, men av någon anledning var de inte längre smittsamma. "Ljuspunkter på himlen" var inte längre nyheter och allmänheten krävde något annat för att ufon skulle vara spännande.

Ombordtagningar ersätter gradvis observationer (1966-1995)

Något helt nytt under ufosolen dök upp 1966: John Fullers bok "The Interrupted Journey" publicerades. Den handlar om Betty och Barney Hills förmenta

ufokidnappning på landsbygden i New Hampshire. Boken, som är rena thrillern, skildrar hur det gifta paret kör längs småvägar sent på kvällen, förföljda av ett ufo. När de kommer hem drömer Betty mardrömmar om att ha blivit bortförd av utomjordingar.

Paret kom i efterhand fram till att de hade "förlorat tid" och trodde att drömmarna kunde vara sanna. Barney var hårt pressad under tiden före ombordtagningen och tillståndet förvärrades efteråt, så paret beslöt att gå i terapi hos psykiatern Benjamin Simon. Under hypnos berättade de var för sig en ombordtagningshistoria som i stora drag överensstämde med Bettys mardrömmar (som Barney hade hört henne berätta många gånger).

Hills historia blev en sensation, Den publicerades som följetong i tidskriften Look och blev till tv-filmen "The UFO Incident". Snart började andra hävda att de varit med om liknande bortföranden. Travis Waltons ombordtagningshistoria, gestaltad i filmen "Fire in the Sky", visade bara några veckor efter "The UFO Incident".

Historiena följde samma allmänna mönster: man färdas på landsbygden efter mörkrets inbrott, man ser ett ljus på himlen som tycks närma sig, man blir rädd och kan omöjligt minnas vad som hänt härmäst. En ufo-forskare ser till att man blir hypnotiserad och hypnosen avslöjar minnen av en ombordtagning. Mönstret dominerade under hela 70-talet. Den som färdades på ensliga vägar nattetid riskerade, förutom vanliga jordiska faror, att föras bort av utomjordingar.

Förloppet kring en ombordtagning förändrades drastiskt när Budd Hopkins bok "Missing Time" kom ut 1981. Nu var det inte längre nödvändigt att ge sig ut på ensliga vägar nattetid, utan

utomjordingarna kunde kidnappa en direkt från sovrummet utan att man kunde göra motstånd.

Fler böcker, artiklar och tv-program följde, och snart hade ett nytt ombordtagningsmönster etablerats. Utomjordingar kom att jämföras med spöken, andar och dylikt. Dessutom etablerar ämnet upprepade ombordtagningar, med början redan i barndomen, en personlig relation mellan den som för bort och den som blir bortförd. Nu är ett bortförande inte längre resultatet av att vara på fel plats vid fel tidpunkt, som i Hill-fallet. Nej, nu blir den ombordtagna (oftast kvinnor) en speciell person med ett mystiskt och livslångt band till okända kosmiska krafter och varelser.

De flesta ombordtagningsfall på senare tid innehåller påståenden som gör våld på sunda förnuftet i ännu högre grad än den redan tveksamma tanken på utomjordiska besök. Båda parter sägs levitera eller flyga, passera genom fasta föremål eller helt enkelt teleportera från en plats till en annan.

Hopkins har faktiskt framkastat att utomjordingarna har förmågan att göra sig själva och sina offer osynliga för att enklare hemlighålla sina operationer. Med tanke på detta och den ofta sexuella karaktären hos upplevelsen är likheten med drömtillstånd och sömnsjukdomar uppenbar.

I början av 90-talet hade ombordtagningsmanin blivit ett betydande socialt fenomen. 1992 visade CBS en miniserie baserad på Hopkins bok "Intruders" som gav bränsle åt skräcken för onda utomjordiska krafter.

Hopkins och hans kolleger var så övertygade om den "vetenskapliga" statusen hos sina resultat att de 1992 arrangerade en ombordtagningskonferens vid MIT med fysikern David Prichard som värd. De flesta

deltagarna hade en positiv syn på ombordtagningsfenomenet, men här fanns också en grupp skeptiska yrkesmän, så i stället för att stärka

ombordtagningsförespråkarnas teser kom konferensen att peka på deras uppenbara svagheter.

Hopkins och hans kolleger använde konferensen till att avslöja detaljerna kring ett spektakulärt bortförande med flera vittnen en sen kväll på Manhattan. Hopkins tog upp fallet i sin bok "Witnessed: The True Story of the Brooklyn Bridge Abduction" från 1996. Oberoende ufologer lyckades emellertid aldrig styrka de ständigt växlande påståendena om flera vittnen till ombordtagningen. Den ombordtagnas ständigt föränderliga berättelser om möten och intriger blev allt svårare att tro på. Fallet som Hopkins och hans kolleger hade satsat så hårt på som det slutgiltiga beviset för deras teser slutade i förödmjukelse.

Som väntat upphörde ombordtagningsmanin successivt att vara en kraft att räkna med i ufologin. När ombordtagningsfebern var som högst trodde upprymda ufologer att den äntligen skulle leverera det som ufologin alltid hade velat ha: bekräftelse på deras personliga tro på utomjordiska besökare. Men med insikten om att ombordtagningsexperterna hade satsat hårt men misslyckats i början av 90-talet blev ufologerna alltmer desillusionerade och förstod att de aldrig skulle leverera.

Senare ombordtagningsrapporter misslyckades därför med att väcka samma intresse. Fenomenet rapporteras fortfarande, ombordtagna hypnotiseras och stödgrupper existerar än. Men många ufologer ser idag ombordtagningar som något marginaliserat och/eller passé och området betrak-

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

tas inte längre som det mest lovande inom ufoforskningen.

New age kontra science fiction

Den stora skiljelinjen i dagens ufologi går mellan vad som kan kallas "new age-ufologi" och den som förespråkarna kallar "vetenskaplig ufologi", men som egentligen är rena science fiction. De båda grupperna ignorerar envetet principen om Ockhams rakkniv (en enklare förklaring är att föredra framför en mer komplicerad).

Förespråkarna vägrar samordna sin hypotes med övriga vetenskapliga fakta. Skiljelinjen är inte exakt, och somliga ufohistorier innehåller beståndsdelar från båda varianterna, men de flesta ledande ufologer och ufoorganisationer tillhör tydligt den ena av grupperna.

New age-ufologin domineras av kvinnor och sf-ufologin av män. Medlemmarna i den första gruppen gillar Oprah och medlemmarna i den andra gillar SciFi Channel. New age-ufologerna förnekar ofta själva tanken på att någon skulle behöva bevisa sina påståenden, utan folk ska helt enkelt acceptera berättelser om utomjordiska kontakter. Den som vill se någon form av bevis måste umgås i helt andra ufo-cirklar.

New age-ufologin härstammar från 50-talets tradition med kontaktpersoner som främst häserade sig inte på bevis utan på personliga berättelser. Kontaktpersonerna sade sig samtala med och erhålla kosmisk visdom från utomjordingarna utan att framlägga några övertygande bevis för att denna kommunikation hade ägt rum.

Dagens new age-ufologer påstår sig erhålla utomjordiska budskap via telepati, channeling, drömmar med flera subjektiva

upplevelser. De upprätthåller kontaktpersonernas tradition med en personlig relation till ufona och deras besättningar.

New age-ufologin använder ofta religiösa termer och ämnen. De förespråkar idén om en nära förestående kosmisk, metafysisk förändring av jorden och människornas liv: "Vattumannens tidsålder", "Mayakalenderns slut" och andra vaga termer som kan jämföras med millenniekonceptet i konventionell kristen eskatologi.

En välkänd grupp i new age-traditionen är Unarius Educational Foundation i El Cajon i Kalifornien, grundad 1954. Medlemmarna tror att vagt definierade "energi" genomsyrar universum och påstår sig ta emot budskap från varelser på andra planeter. De hävdar att "en ny gyllene era för mänskligheten" kommer att inledas så snart vi accepterar våra rymdbröders visdom och kärlek.

Sf-ufologerna framhäver äktheten i besök av utomjordingar eller varelser från andra dimensioner med hänvisning till observationer, foton, videofilmer, fysiska spår, ombordtagningar, störtade tefat och så vidare. De erbjuder på begäran gärna "bevis", men dessa räcker inte på långt när till för att stödja deras extraordinära påståenden.

De brukar också vägra att inse hur deras påståenden motsäger accepterade vetenskapliga fakta på viktiga punkter. När de till slut ändå gör det insisterar de att det är dags att grunda en "ny" vetenskap, baserad på "bevisen" från ufoincidenterna. De förstår inte det felaktiga i att låta anekdoter åsidosätta tungt vägande och väl underbyggda vetenskapliga principer - som om kolibrifjädrar skulle väga mer än elefanter. För närvarande är Mutual UFO Network (Mufon) den största och mest kända organisationen i sitt slag i USA med främst sf-ufologer i sitt stall.

Störtade och bärgade ufon (1980-)

Dagens sf-ufologi går till stor del ut på att vurma för en eller flera förmentade ufo-krascher. Den första som väckte uppmärksamhet nämdes i Frank Scullys "Behind the Flying Saucers" från 1950. Silas Newton och Leo GeBauer (uppfinnare respektive statsanställd forskare, påstods det) berättade här om ett tefat som skulle ha störtat utanför staden Aztec i New Mexico 1948 med sju döda utomjordingar ombord.

En noggrann undersökning av journalisten J.P. Cahn i San Francisco avslöjade att Newton och GeBauer var bedrägare som levde på att blåsa investerare. Newtons underliga, utomjordiska metallstycke visade sig vara vanligt aluminium.

Cahns avslöjande skapade en aversion mot berättelser om störtade tefat, och nästan inga förekom på flera decennier. Men 20 år senare började veteranufologen Leonard Stringfield samla på sådana berättelser och i slutet av 70-talet skrev han artiklar om "Retrievals of the Third Kind" (Bärgningar av tredje graden). Han lade emellertid aldrig fram några bevis och hans artiklar nådde ingen större läsarkrets.

Den tidigaste tefatskraschen som blivit stor i populärkulturen inträffade utanför Roswell i New Mexico 1947. Den var nästan bortglömd fram till 1980, när Charles Berlitz (känd för Bermudatriangeln) och William Moore skrev boken "The Roswell Incident". Ordet "Roswell", som inte förekom i ufoböcker och ufoartiklar före 1980, har iack vare en lång rad spekulativa filmer, tv-program, böcker med mera nu blivit synonymt med ufon och utomjordingar.

I slutet av 90-talet stod det klart för alla som bryr sig om fakta att Roswell-kraschen hade att göra med ett hemligt ballong-

projekt i syfte att samla in underrättelsematerial: "Project Mogul". Men när en sådan händelse en gång har funnit sin plats i populärkulturen spelar det ingen roll om "bevisen" har visat sig vara överdrivna, förvrängda och/eller fabricerade. Roswell-legenden kommer att leva vidare så länge folk ser ufon.

Listan över påstådda ufokrascher har växt långt utöver de få välkända namnen som Roswell, Kecksburg och Aztec. Ufokrascher och tillhörande mörkläggningar utgör en stor del av dagens ufologi. Sedan 2003 har en särskild konferens i ämnet hållits i Las Vegas. Den arrangeras av Ryan Wood, som påstår att minst 74 ufon skulle ha störtat runt om i världen. Samtliga fall har - givetvis - mörklagts av myndigheterna i det land där de stackars utomjordingarna störtade.

Fotografier och videofilmer

Foton av påstådda ufon har spelat en viktig roll sedan ufologins tidigaste dagar. På 1950-talet presenterade den kände kontaktpersonen George Adamski ett antal bilder som han påstod visade rymdskepp tillhörande hans vänner från Venus. Några var tagna på nära håll och andra med teleskop. Men Adamskis fotografier såg aldrig övertygande ut och det var få utanför hans krets av anhängare som trodde annat än att de hade fabricerats med hjälp av helt ordinarie föremål.

Vissa "klassiska" ufofoton fortsätter att ivrigt försvaras av dagens sf-ufologer. Trentfotona från Oregon 1950 passerade den skeptiska Condonrapportens nålsöga. Analysen visade att föremålet var avlägset. Denna analys byggde emellertid på vissa antaganden, och om bilderna var fabricerade med hjälp av en backspegel med reflekterande yta (vilket verkar troligt nu) så

är antagandena inkorrekta.

Ufofotona från den brasilianska ön Trindade Island 1958 har fått stor spridning trots att mannen som tog den var en känd trickfotograf. Bröderna Luccis fotografier från Pennsylvania 1965 har ofta använts i böcker och tidskrifter. Nyligen framträdde en av bröderna och avslöjade att allt var en bluff.

De mest berömda fotografierna och videofilmerna från senare år är Phoenix-ljusen 1997. Utan tvivel föreställer de konkreta föremål - och det gjorde de också, nämligen fallskärmsljus som hade släppts i samband med en flygövning. Trots det finns det fortfarande personer som skriver och föreläser om att de såg Phoenix-ljusen utföra omöjliga manövrer - alltså kan det inte ha varit några fallskärmsljus.

Intresset är idag stort för ufofoton och ufofilmer, men få om några av de som tagits på senare år kan betraktas som avgörande bevis. De oidentifierade föremålen framträder i nästan samtliga fall som prickar, blippar och ljuspunkter. Den kända infraröda ufofilmen från Mexiko 2004 visade avlägsna brinnande oljekällor.

Med tanke på att nästan alla idag har tillgång till kameramobiler och digitalkameror, varav många har videofunktion, är det synnerligen underligt att vi inte har tydliga närbilder och videofilmer av de många inrapporterade mötena och bortförandena. Vi får däremot massor av foton av ljusprickar som kan vara vad som helst.

Med förekomsten av dataprogram som Photoshop, där foton och videofilmer kan redigeras och rent av produceras, kan ett fotografi eller en film idag inte tas som bevis för någonting. Först måste vi ha en mängd fakta kring omständigheterna, om fotografen eller filmaren, om platsen och så vidare. Ett antal

mycket skickliga ufobluffar i form av foton och videofilmer har genomförts på senare år, men de brukar publiceras anonymt på internet eftersom deras bakgrundshistoria inte skulle tåla en granskning.

Konspirationer i överflöd

Eftersom sf-ufologerna tror på ufokrascher, hemliga vapenprogram och tillfångatagna utomjordingar måste det existera resursrika sammansvärjningar av gigantiska mått som framgångsrikt döljer ufohemligheter från världen i stort. Det finns till exempel en spridd tro på en hemlig amerikansk statsledd grupp känd som MJ-12 (eller Majestic-12) med uppgift att utreda ufokrascher och att mörklägga dem.

Ufologerna William Moore och Jaime Shandera tillkännagav 1987 att de av en anonym källa hade erhållit kopior på statliga dokument som påstods visa på en hemlig organisation för ufokrascher. FBI undersökte dokumenten och kom snabbt fram till att de var rakt igenom falska. Andra problem kom snart i dagen. Ett dokument hade skrivits ut på en skrivmaskinsmodell som började tillverkas först 15 år efter dateringen på dokumentet. Deras äkthet har inte kunnat bevisas.

Nya MJ12-dokument fortsätter att läcka ut till ufologen Timothy Cooper. De är ännu mindre trovärdiga än de gamla. Robert Wood och hans son Ryan Wood är idag dokumentens främsta förespråkare via sin hemsida, dokumentärer, konferenser etc.

Andra menar att Nasa är inblandat i en gigantisk sammansvärjning för att dölja ufodata från olika rymdfärder. Det förekommer vilda rykten om att astronauter har observerat ufon, rykten som backas upp av tillrätt-

Forts på nästa sida

Forts från föreg sida

talagda citat och även rena fabrikationer. Kommentarer av astronauter om rymdskrot som vid tillfället inte hade identifierats plockas ut ur sitt sammanhang och framställs att låta som om de sett utomjordiska farkoster. Men även om några astronauter kan sägas vara "ufotroende" (Edgar Mitchell och Gordon Cooper) har ingen påstått att de sett exempel på icke-jordisk teknik under en rymdfärd.

Under skytteluppdragen - medan bestättningen sover - låter Nasa ofta videobilder från skytteln av jorden i realtid vara tillgängliga, bilder som visas av olika kabel-tv-kanaler. Vissa ufologer, som är övertygade om att Nasa har ufohemligheter, spelar in timmar av händelseöst material. Sedan går de igenom inspelningarna på jakt efter små punkter och prickar som för dem föreställer utomjordiska farkoster. Små isklumpar eller annat rymdskrot som skickas runt av skyttelns styrmotorer basunerar ut som bevis på att utomjordingar övervakar våra rymdprojekt, en hemlighet som Nasa påstås dölja.

Richard Hoagland är en känd förespråkare för diverse rymdrelaterade konspirationer, de flesta med Nasa inblandat. Han har hävdat att Nasa mörklagt kunskaper om ett ansikte på Mars, stora främmande strukturer på månen, antigravitationskrafter och civilisationer på Jupiters och Saturnus månar. Hans hemsida är full av idéer om rymdkonspirationer och "hyperdimensionell fysik" som uppenbarligen går betydligt längre än vad dagens fysik känner till.

En annan förment konspiration kretsar kring de påståenden om återskapande av utomjordisk teknik som den framlidne översten Philip Corso gör i sin bok "The Day After Roswell". Enligt

Corso är stora delar av dagens moderna teknik - integrerade kretsar, fiberoptik, laser - inte ett resultat av uppfinningar som gjorts av oss jordbor utan återskapad från utrustning som påträffades i det störtade tefatet ut- anför Roswell. Corso hävdar också att han var den ende som begrep sig på den utomjordiska tekniken. Flera framstående amerikanska forskare hade misslyckats före honom. Corsos påståenden har undersökts och förkastats av ufologen Brad Sparks och andra, men de fortsätter ändå att åtnjuta bred acceptans, trots att de är helt grundlösa.

En grupp som försöker avslöja den påstådda Stora konspirationen är "The Disclosure Project", grundat av fysikern Steven Greer. Den säger sig ha samlat in över 400 uforelaterade vittnesmål från militärer och statsanställda. "Tyngden hos dessa förstahandsvittnen kommer tillsammans med stödande statlig dokumentation och andra bevis att tveklöst fastslå att dessa fenomen är verkliga", menar Greer.

Bevisen presenterades på en mycket upphäussad presskonferens i Washington 9 maj 2001. Greers och hans kollegers sensationella mörkläggningsteorier valsade runt några varv i medierna. Därefter försvann de bara, eftersom inte ens de mest sensationshungriga reportrarna kunde finna någon riktig substans i det hela.

Inte ett enda av vittnena kunde lägga fram det minsta bevis förutom sina egna berättelser, och många bär redan på så tungt bagage att det överhuvudtaget är svårt att tro på något de säger. Greers påståenden om "nollpunktsenergi", "antigravitation" med mera tän- der varningsljus hos insatta personer, och då framstår det som följer som fria fantasier.

En annan intressant övning i ufofantasier är så kallad exopolitik, det vill säga politiska

implikationer av utomjordisk närvaro. Det är statsvetaren Michael Sallas påfund, och han reser runt i världen för att på konferenser och andra samman- komster propagera för fredliga relationer mellan människor och utomjordingar och för ett slut på den påstådda ufomörkläggningen.

Eftersom det inte finns några konkreta bevis för denna "utomjordiska närvaro" har ämnet mycket gemensamt med de medeltida diskussionerna kring änglar. Ändå har han blivit en viktig aktör på ufoscenen, och Sallas hemsida har flera miljoner besökare årligen.

Exopolitiker hävdar att "hemliga avtal gällande utomjordiskt liv slutits med av en rad statliga organisationer, ministerier och företag. I somliga fall inbegriper avtalen företrädare för avancerade utomjordiska civilisationer vars existens inte har avslöjats för allmänheten." De kräver att dessa avtal ska redovisas öppet.

Ufotron idag

I början spreds begeistringen och tron kring ufofenomenet genom nyhetsförmedling av massobservationer, något som inte längre förekommer. I tidsskrifter och böcker framfördes sensationella påståenden om iakttagelser som fick stor publicitet. Ufovänliga böcker av Donald Keyhoe, Frank Edwards, John Fuller och andra blev bästsäljare som väckte stort intresse och heta diskussioner. Ufo- grupper som Nicap och Apro förekom ofta i nyhetsinslag om ufo, där de framställdes som en auktoritet på ämnet (snarare än som grupper som förespråkade tanken på ufon som interplanetariska besökare).

Det har nu gått över 20 år sedan en ufobok blev en bästsäljare som väckte allmänt intresse och debatt. De båda senaste var Whitley Streibers Närkontakt (1987) och Genombrott (1988).

Idag är det främst underhållningsbranschen, liksom pratshower på radio och teve, som bidrar till att hålla ufo-intresset vid liv.

På 1990-talet började kabel-tv-bolag producera underhållningsprogram baserade på populära ufoämnen som Roswell, ombordtagningar och obduktioner av utomjordingar. 2002 visade Sci-Fi Channel Steven Spielbergs "Taken", en 20 timmars miniserie på ämnet ombordtagningar.

Många andra följde efter och sände fiction som påstods bygga på fakta. Därefter kom ufo-vänliga dokumentärer där den skeptiska sidan knappt fick komma till tals och rena dokusåpor som History Channels "UFO Hunters" från 2008. Här undersöker "ufo-experten" ufohistorier och finner spännande indicier men aldrig några hållfasta bevis.

Pratshower i radio och teve når också miljoner människor med sina sensationella påståenden och okritiska analyser. Radioprogrammet "Coast To Coast AM" har sänts sent på kvällen ända sedan 1980-talet och kan nu höras på över 500 stationer och via satellitradio. Programledarna - först Art Bell och nu George Noorey - har presenterat mängder av vilda historier om ufo, kryptozoologi, parapsykologi och konspirationer av alla slag. Lyssnarna berättar om sina egna påstått paranormala upplevelser, och det finns inga gränser för hur bizarra de får vara.

Till och med några av tv-branschens största namn har okritiskt förmedlat ufohistorier i ett försök att förbättra tittarsiffrorna. Sommaren 2008 ledde Larry King på CNN en serie illa balanserade ufoprogram som visade en chockerande låg nivå på kritiskt tänkande hos en stor journalist.

I februari 2005 visade ABC ett tvåtimmars ufoprogram på bästa sändningstid med Peter

Jennings. Det före detta nyhetssankaret sade: "Jag påbörjade det här projektet med en nyttig dos skepticism och ett så öppet sinne som möjligt. Efter nästan 150 intervjuer med forskare, undersökare och vittnen som påstår sig ha sett oidentifierade flygande föremål återstår viktiga frågor som inte har fått ett slutgiltigt svar och som inte är nöjaktigt förklarade." Trots alla resurser som måste ha stått till Jennings förfogande innehöll programmet inget av betydelse som inte hade gått igenom förut. Det var bara ett hopkok på de gamla vanliga ufohistorierna och intervjuer med ET-vänliga ufologer.

Framtiden

Om ufo som socialt fenomen säger oss något så är det att rörelsen har utvecklats annorlunda än förespråkarna förutspått. I minst 20 år efter Kenneth Arnolds observation väntade sig de troende att ett ufo skulle landa öppet - eller störta och bärgas - vilken dag som helst. De hoppades åtminstone att flygvapnet skulle sluta mörklägga sin ufo-information och redovisa den för allmänheten.

I slutet av 60-talet ändrades förväntningarna. Med 20 år av massobservationer utan påtagligt resultat förflyttades ufologernas förhoppningar till att ombordtagningsfenomenet skulle ge det avgörande beviset. När ombordtagningarna hade pågått i 30 år utan att det skedde flyttades intresset över till störta tefat.

Tanken på att det stora "avslöjandet" snart skulle komma har länge dominerat ufologin i stil med de kristna fundamentalisternas väntan på Kristi återkomst. Så här skrev den ansedda tidskriften U.S. News And World Report i april 1977: "Före årets slut förväntas regeringen - eller kanske presidenten - göra vad som beskrivs som 'sakande

avslöjanden' om ufon." Kanske hade redaktörerna glömt samma tidskrifts huvudartikel från 7 april 1950, där det "avslöjades" att de flygande tefaten egentligen var ett hemligt flottprojekt. Med några års mellanrum når avslöjandemanin en febertopp men avtar sedan igen.

I mars 1991 recenserade ufologen Jerome Clark två nya ufo-böcker i tidskriften Fate och förutspådde begeistrat: "De viktigaste medierna - och inte bara tabloiderna - kommer att göra egna utredningar kring historien som bekräftar ufologernas resultat." Så blev det förstås inte. Det är snart 30 år sedan "The Roswell Incident" kom ut och fallet har tilldelats hårda slag i och med avslöjandena kring "Project Mogul". Andra påstådda störtade tefat har aldrig kommit i närheten av den trovärdighet och publicitet som Roswell fått (det var något som störtade utanför Roswell, även om det inte var ett ufo).

Ufologin är förmodligen redo för "nästa stora grej". Vad det blir är svårt att säga. Den skeptiske utredaren Martin Kottmeyer har betecknat uforörelsen som "ett system av paranoia i utveckling", och därför är det svårt att förutspå var nojan slår till närmast. Vi kan hur som helst vänta oss inslag av personlig kontakt eller engagemang (som kontaktpersoner och ombordtagna), liksom att det låter spännande och lite farligt. Framför allt utlovar det häpnadsväckande bevis som spränger all mörkläggning i bitar. Det måste intressera och underhålla på samma gång - ett tufft krav som ufologin dock har lyckats tillgodose än så länge.

Översättning: Stefan Roslund

Källa: Skeptical Inquirer 1/2009

DN. TISDAG 20 OKTOBER 2009

Chansen att få kontakt med utomjordingar ökar

Omkring hälften av alla stjärnor som liknar vår sol är omgivna av små planeter, visar nya observationer. Upptäckten ökar chansen att vi en dag ska kunna kommunicera med utomjordingar.

–Fynden innebär att planeter är mycket vanligare än astronomerna tidigare har trott. Därmed ökar chansen för liv på andra planeter, säger Nikolai Piskunov som är professor i astrofysik vid Uppsala universitet.

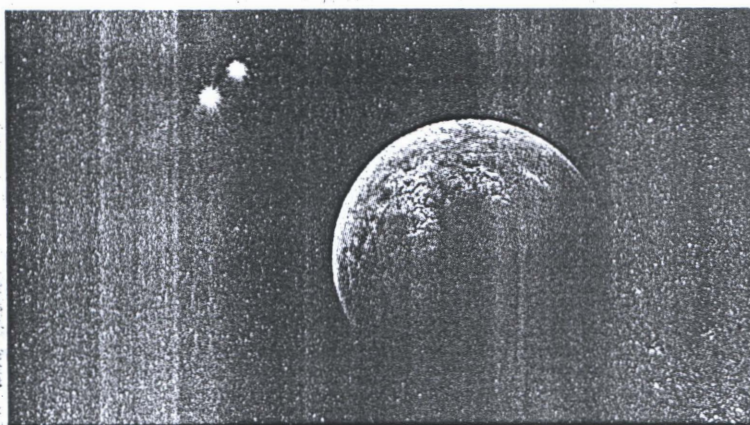
Han tror till och med att astronomerna nu ska kunna hitta beboeliga planeter så nära som tio ljusår från jorden.

–Då kan det finnas möjlighet att kommunicera under vår livstid. Vi behöver inte vänta två, tre generationer på att signalerna ska nå fram och tillbaka.

DE NYA UPPGIFTERNA presenterades på måndagen i samband med en konferens i Portugal om så kallade exoplaneter, alltså planeter utanför vårt eget solsystem.

Flera astronomer redogjorde för nya observationer av instrumentet Harps, som är beläget vid Europeiska sydobservatoriet i Chile.

De har hittat 32 nya exoplaneter, och det totala antalet kända planeter som kretsar runt andra stjärnor än vår sol är nu uppe i över 400.

Med hjälp av ett nytt teleskop, det så kallade Harps-teleskopet i Chile, har forskare kunnat upptäcka flera nya planeter runt solar utanför vårt solsystem. Planeter där liv inte är någon omöjlighet.

BILD: ESA

De största av de 32 planeterna motsvarar mellan fem och tio gånger Jupiters massa, och minsta motsvarar ungefär fyra jordmassor. Där går en gräns för hur små planeter denna teknik kan hitta.

MEN DEN VIKTIGASTE nyheten är den statistik som astronomerna har fått fram genom att rikta teleskopet mot tvåhundra slumpvist utvalda stjärnor som påminner om vår egen sol i storlek och ålder.

–Mellan fyrtio och sextio procent av de solliknande stjärnorna hade små planeter i sina system. De fanns överallt, säger Stéphane Udry vid Genèves universitet i Schweiz.

Med "små planeter" menar han planeter som maximalt har en massa motsvarande tjugo jordklot.

ATT PLANETEN ÄR LITEN – mindre än sju jordklot – är en förutsättning för att liv ska kunna trivas. Den bör också ha fast yta och den måste ligga lagom långt ifrån sin sol, så att temperaturen yarken är för varm eller för kall för rinnande vatten.

Stjärnor som liknar vår sol hör till de vanligaste i universum. Om hälften av dem har planetsystem med små planeter, har livet fått ett nästan oändligt antal chanser att utvecklas på olika ställen.

KARIN BOJS

karin.bojs@dn.se 08-738 12 39

Vem kan gissa vad detta är?
Svar kommer i nästa nummer.